अपुत्रेण मया पुत्रः श्रमेण महता महान् ।
रामो लब्धो महाबाहुः स कथं त्यज्यते मया ॥ ५ ॥
शूरश्च कृतविद्यश्च जितक्रोधः क्षमापरः ।
कथं कमलपत्राक्षो मया रामो विवास्यते ॥ ६ ॥
स्वर्गेऽपि खलु रामस्य कुशलं दैवतैरहं ।
प्रत्यादेशादभिहितं धारयिष्ये कथंचन ॥ ७ ॥
यदि दुःखमकृत्वा तु मम संक्रमणं भवेत् ।
अदुःखार्हस्य रामस्य ततः सुखमवाप्नुयां ॥ ८ ॥
तथा विलपतस्तस्य परिभ्रमितचेतसः ।
अस्तमभ्यागतः सूर्यो रजनी चाभ्यवर्तत ॥ ९ ॥
सा त्रियामा तदार्तस्य चन्द्रमण्डलमण्डिता ।
राज्ञो विलपमानस्य न व्यभासत शर्वरी ॥ १० ॥
तथैवोष्णं विनिःश्वस्य वृद्धो दशरथो नृपः ।
विललापार्तवद्दुःखं गगणासक्तलोचनः ॥ ११ ॥
न प्रभातं तवेच्छामि निशे नक्षत्रभूषिते ।
क्रियतां मे दया भद्रे मयायं रचितोऽञ्जलिः ॥ १२ ॥
अथ वा गम्यतां शीघ्रं नाहमिच्छामि निर्घृणां ।
नृशंसां कैकयीं द्रष्टुं यत्कृते व्यसनं मम ॥ १३ ॥
विलप्यैव ततो राजा कैकेयीमुद्यताञ्जलिः ।
प्रसादयामास पुनः वाक्यं चेदमथाब्रवीत् ॥ १४ ॥

Digitized by Google